

[Ellsabeth Arnold]

sen, begrænsninger, som vi i meget vidt omfang kan pålægge os selv og i fuld forståelse med det politiske flertal i landet.

Andre lande har jo også været i gang med de samme betragtninger, sådan som Danmark er nu. I Holland har man besluttet at reducere CO₂-emissionen med 8 pct. indtil 1994, og flere andre konkrete initiativer har været taget. Man ønsker også i Holland øgede afgifter på miljødelen af energiforbruget.

I Norge er der også en handlingsplan med mange af de samme elementer som i Danmark. I Sverige ønsker man en reduktion af drivhusgasserne, man ønsker elbesparelser, man ønsker at ændre transportudviklingen, man ønsker også forslag om miljøafgifter.

I EF-lande ud over Holland er der også initiativer i Italien, hvor man ønsker en gradvis mindre vækst på kernekraft, og man ønsker en reduktion af drivhusgasserne, og man ønsker afgifter.

I Tyskland er der også ønsker om skrappe miljøkrav. Der er ønske om, at nye eltariffer skal fremme besparelserne. Kort sagt, der er mange initiativer i gang i vores nabolande om at få disse ting til at gå op i en højere enhed, så vi i fællesskab i Europa kan reducere miljøbelastningen fra vores meget høje energiforbrug.

Den første redegørelse, vi behandler i dag, om naturgassen, er en udmøntning af en aftale, som er indgået mellem regeringen og Socialdemokratiet, men som har som forhistorie, at hvis vi ikke foretager os noget på naturgasområdet, bliver konsekvenserne ubehagelige især økonomisk. At vi så beslutter os for at gøre noget nu, betyder dels, at vi mildner de økonomiske ubehageligheder for os i fremtiden, men også at vi får en smuk overensstemmelse mellem naturgasforbruget og de længeresigtede ønsker, der er i overensstemmelse med vores energihandlingsplan 2000.

Når en forretning går dårligt og det ser ud, som om man skal blive ved med at pumpe flere penge i den, uden at man i og for sig får et meget bedre resultat, kan man beslutte sig for to ting: enten kan man beslutte sig for helt at lukke butikken, eller man kan beslutte sig for at reorganisere den og prøve at køre videre på en anden måde, sådan at man har udsigt til, at i hvert fald nogle af pengene kommer hjem.

Det er den sidste betragtning, der har været grundlaget for udformningen af gasaftalen. Der

er taget nogle forkerte beslutninger, nogle uovervejede beslutninger, men næppe nogen partier i det danske Folketing kan sige sig helt fri for medansvar for nogle af de beslutninger, der er truffet. Derfor har vi også alle sammen et ansvar for, at skuden bliver rettet op. Der er ingen, der har glæde af, at vi lader et skævt kørende projekt køre videre, vi må være med til at få det drejet ind i en anden kurs.

Det vigtigste i naturgasaftalen er efter Det Radikale Venstres opfattelse, at man får lagt et bånd på de regionale naturgasselskaber, så de bliver nødt til på en eller anden måde at øge tilslutningen eller ændre deres egen økonomi, at forbedre deres markedsføring, kort sagt sådan, at de kommunale interessenter i naturgasselskaberne også får et ansvar.

Det har ikke noget at gøre med ansvarsflygtigelse fra Folketingets side. Vi havde gerne taget det medansvar. Men vi synes, det er udmærket, at de regionale naturgasselskaber får lov til selv også at foretage nogle dispositioner. Nogle af dem kan også gøre det uden at indføre tilslutningspligt, det er der overhovedet ikke nogen tvivl om. Der er megen forskel på de regionale naturgasselskabers økonomi og deres udsigter til at få rettet økonomien op.

Derfor er det vigtigt for os at sige, at gasaftalen er en kursændring, som også vil bringe naturgasprojektet ind i bedre sammenhæng med den overordnede energiplan, som naturligvis ikke er nær så detaljeret, ikke er nær så tidsbestemt. Der er udstukket nogle retningslinier eller nogle sigtelinier – som det vist hedder – hvor man siger: Vi kunne tænke os at gøre sådan og sådan, og derved vil vi kunne opnå de og de reduktioner dels af energiforbruget, dels af CO₂-udslippet, dels af udslippet af de andre gasser, svovldioxid og kvælstofoxiderne.

Forsiden af energihandlingsplanen »Energi 2000« er prydet med en blomstrende frugtgren. Det skal selvfølgelig symbolisere optimisme, og hvis man læser en del af det fyldige bilagsmateriale igennem, må man sige, at den optimisme er svær at holde nede. Det er hidtil, siden den første energikrise indtrådte, lykkedes at få en utrolig opstramning i energifrådseriet herhjemme. Der er sket en utrolig forbedring af en masse af det apparatur, vi bruger. De bruger mindre og mindre energi, de koster mindre og mindre, de fylder mindre og mindre, de bliver mere og mere energiokonomiske. Det er en